

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

NEODVISEN ČASOPIS ZA SLOVENSKI
NAROD V AMERIKI

NO. 1.

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY, JANUARY 4th, 1929.

LETO XXXI.—VOL. XXXI.

Dr. Kernovo vočilo

Ali je mogoče?

NOVI VRHOVNI ZDRAVNÍK
ZVEZE SE PREDSTAVLJA
ČLANOM IN ČLANICAM

(Piše dr. F. J. Kern, vrhovni zdravnik.)

Ob nastopu službe vrhovnega zdravnika Zveze čutim potrebnim, da se članstvu predstavim in povem nekaj svojih misli glede bodočega delovanja od moje strani. Najprej se zahvalim delegatom lorainske konvencije za zaupanje, ker so me skoraj proti moji volji izvolili vrhovnim zdravnikom. Dobro namreč cenim zasluge svojega prednika, in le na željo velikega števila delegatov sem prevzel kandidaturo, zlasti sem si smatral še v dolžnosti storiti, ker so mi delegati na newburški konvenciji leta 1925 dali lepo število glasov, ko o kandidaturi niti mislil nisem. Zavedam se velike odgovornosti vrh. zdravnika, posebno v domačem mestu. Upravljal sem to službo med letom 1917 in 1920. Treba se bo velikokrat zameriti posameznim rojakom, ki bi slučajno ne bili sprejeti v Zvezu radi slabega zdravja, in pa bolnikom, ki po najboljšem našem znanju ne bi bili upravičeni do podpore po zvezinih pravilih. Glavni tajnik in vrh. zdravnik sta pri S. D. Z. dva najbolj važna uradnika, skozi njune roke gredo vse pristopne listine in bolnške nakaznice. Vestnosti doseđnih tajnikov, pričenši s Francetom Hudovernikom se imata zahvaliti za točno in redno poslovanje. Članstvu Zveze pa gre hvala, ker se je doseđaj pokazalo v pretežini večini lojalno in pošteno našim organizacijam.

Pri vseh delih bom gledal v korist Zveze in splošnega članstva. Umljivo je, da bom nepristranski tako glede oseb kot različnih strank. Ravnal se bom po zaključku prve konvencije iz leta 1913, kjer sem kot delegat pomagal z drugimi vred ustvariti pri Zvezi tisto važno razpoloženje pri Zvezi tisto važno razpoloženje medsebojne tolerancije med Slovenci v Clevelandu, ki nam je pozneje zgradila naše narodne domove, našo hranilnico, našo banko ter naredila clev. naselbino nekak vzorec drugim slovenskim naselbinam.

Delo vrh. zdravnika in glavnega odbora bo veliko olajšano, če bodo člani pazili, da bodo vpisani v predlagali njim znane zdrave kandidate ter gledali, da posamezniki ne izkorisčajo zvezine blagajne z nezasluženimi podporami. Prepričani smo lahko vsi, da bomo s složnim delovanjem v glavnem odboru in v članstvu od leta do leta jačili Zvezo, da nam bo vsem v narodni ponos, v duševno in gmotno korist, predvsem pa v podporo našim bolnikom ter dedičem umirlih bratov in sester.

O Iz Madisona se je pripejal te dni naš farmar John Zakrajšek, ki je prinesel s seboj krasnega mladega "coona," že nekoliko vdomačenega. Prav lepa hvala!

Sijajen koncert.

UMETNICA PAVLA LOVŠE-
TOVA POJE V TOREK V
OSMIH JEZIKIH

New York, 2. jan. Wm. R. Hearst, lastnik znanih velikih ameriških časopisov v različnih ameriških mestih, je danes v svojem časopisu razpisal \$25.000 nagrade onemu, ki pove najboljši načrt, kako ueniti 18. amendment k ameriški ustavi in namesto prohibicije vpeljati najboljši ameriški sistem glede vživanja opojne pijače. Hearst trdi v svojem časopisu, da se prohibicija v Ameriki še nikdar izpolovala ni, in da je sploh nemogoče prohibicijo vsliti ljudem. Ako bo republikska stranka tekom prihodnjih štirih let s silo skušala uveljaviti prohibicijo, tedaj bo prihodnji predsednik gotovo demokrat. Kdor pove najboljši načrt, kako odpraviti prohibicijo in mesto nje kaj bolj ameriškega vpeljati, ta dobi \$25.000 nagrade izplačane.

NEKAJ POREČIL IZ LORAIN, OHIO.

V nedeljo 6. jan. je Zvezin dan. Vse se pripravlja. V Lorainu je precej živahnino in dosti agitacije za sestanek na Zvezin dan. Stara prislovica je, da znajo ženske "fajn govor." In ravno to pride ob tem času prav, ker ne bo samo prazno govorjenje. Vidi se, da ni bila nobena dobra beseda zavrnena, zlasti agitacija članic dr. Jutranja Zarja št. 46 S. D. Z., kakor tudi agitacija dr. Jugoslovan št. 21. In to bo pokazal nedeljski vspreh. Pripravljajo se z avtomobili kdor jih ima. Drugi pa, ki gredo na bus, naj gotovo pridejo v nedeljo najkasneje ob 12. uri pred S. N. Dom, odkoder se skupno odpeljemo v Cleveland na pravljeno Zvezinega dne. Tudi članice, ki so zadnji čas pristopile, naj se pridružijo, ker bodo isti dan častno sprejete v Zvezi od članic. Častne straže, kot so bile ostale članice našega društva ob prilikih VI. redne konvencije v Lorainu. Pozdrav in na svidenje! V. Kumše.

○ Dr. Warrenville št. 31 S. D. Z. je izvolil sledenje odbor: pred. A. Turk, podpred. Fr. Dular, tajnica Mary Turk, blag. A. Gorišek, zapis. Julija Chesnik, nadzorniki: Fr. Chesnik Jr., Jos. Turk, Mary Daničič, zdravnik dr. Perko. Društvo je bilo jako aktivno v zadnji kampanji. Aktivni oddelek se je skoro podvojil, in tudi mladinski je napredoval. Društvo je kupilo 5 delnic za Nar. Dom v Maple Heights. Dne 9. junija priredi piknik pri A. Gorišku, in pri Anton Turku pa 5. jan. zabavni večer v korist blagajne. Vsi so prijazno vabljeni.

○ Dne 22. dec. je naš councilman Mr. John L. Mihelich obdaroval v St. Clair javni knjižnici nad 400 otrok z božičnimi darili.

○ Družini Max Hrnjak je umrl 6 let star sin John. Družina stanuje na 1483 E. 45th St. Umrl je za pljučnico. Naše iskreno sožalje!

Gov. Smith je zopet na- vaden državljan.

Albany, 3. jan. Alfred E. Smith, osem let governer najbogatejše ameriške države, predsedniški kandidat pri zadnjih volitvah, je danes navaden državljan. Poslovil se je iz urada in zapustil glavno mesto države New York, da odide na počitnice. Smith je stal na zadnjem koncu železniškega voza in se poslavljal od svojih prijateljev. Odhajal je iz javnega urada, v katerem je deloval četrto stoletje, osem let kot governer. Naredil je tak rekord v svojem uradu, da je prisilil sploštanje tudi od strani političnih nasprotnikov, ki mu nimajo kaj očitati. Na kolodvoru je bilo 2000 ljudi v dežju in snegu, ki so se poslavljali od Smitha. Včeraj je skupaj z novim governerjem revidiral parado narodne garde, na kar je bil navzvo pri zaprišegi novega governerja. Videti je bilo pri obeh dogodkih, da ljudje ravno tako ploskajo Smithu kot novemu governerju Franklin Rooseveltu, s katerim sta največja prijatelja. Ob 2:30 popoldne se je odpeljal s posebnim vlakom iz Albany. Smith nima še nobenih načrtov za bodočnost. Najprvo se bo pošteno odpovedal, potem si pa poiskal kako delo. Teško, da bi se kdaj podal v politično živost.

○ Enakega umetniškega in bogatega programa nismo še imeli v naselbini. Trdno pričakujemo od Collinwoodčanov in od rojakov v Nottinghamu in Euclidu, pa seveda tudi od Clevelandčanov, da zasedejo na omenjeni večer gledališče in tako počaste odlično pevko. Saj vendar med Amerikanci samimi vladajo največje zanimanje za ta koncert. Krasno La Salle gledališče je imenito opremljeno za enake dogodke. Župan Euclid Village, Hon. Ely, bo sam osebno predstavil odlično umetnico navzoči publiku, na kar smemo biti pač ponosni. Na glasovirju spreminja umetnico g. Joško Kogoj. Začetek je točno ob 8. uri zvečer. Invitacija je samo 50c, kar je pač tako nizko, da vsakodaj lahko plača. Pričakujemo torej največjega, odziva, pri tem koncertu.

○ SEJA TRGOVSKEGA DRUŠTVA, ODGODENA. Redna mesečna seja St. Clair Merchants Association, ki bi se imela vršiti 8. jan. je preložena na torek 15. jan. radi koncerta gospes Lovšetove.

○ V torek zjutraj, na novoljetni dan, je preminil v Charity bolnici na posledicah operacije Frank Cepič, star 7 let, sinko Frank in Terezija Cepič, 828 E. 141st St. Započa brata in 7 sester. Pogreb se vrši v petek zjutraj iz hiše žalosti pod vodstvom A. F. Svetek Co. Starišem naše iskreno sožalje!

○ Družini Pajk, 529 E. 152nd St. je umrl za pljučnico sin Louis, star dve leti. Starišem naše iskreno sožalje! ○ \$78.000.000 je v Clevelandu pripravljenih za nove zgradbe v letu 1929.

Hopkins računa

SLABO FINANČNO STANJE
MESTA MU POVZROČA
DOSTI SKRBI

Mestni manager Hopkins je priobčil v javnosti poročilo o svojem delovanju kot mestni manager tekom zadnjih pet let. Hopkinsu je pri srcu bodočnost mesta, zlasti ga skrbi finančni položaj, v katerem se mesto nahaja. Pet točk priporoča Hopkins, da se jih mestna uprava drži, ako hoče mesto napredovati. 1. Nadaljevanje sedanjega sistema mestne vlade, ki manj velja, toda več naredi. 2. Nižja obrestna mera za mestne bonde. Dasi ima danes mesto \$5.000.000 več dolga kot pred petimi leti, toda so stroški manjši kot pred petimi leti, ker se plačujejo nižje obresti. 3. Davčna mera se mora redjustirati. Kljub temu, da mesto raste pa se danes za mestne potrebe plačuje manj davka kot pred petimi leti, dokim dobivajo šolske in county oblasti večje davke. Iz tega sledi, da je na vsak način treba zvišati mestne dohodke. Mesto raste in potrebuje več postrežbe, toda namesto da bi prihajalo več denarja v mestno blagajno, ima mestna vladava za letos \$1.400.000 manj na razpolago kot lansko leto. 5. Mestni čarter bi se moral takoj spremeniti, da bi bilo mestu dovoljeno naložiti si svoj lastni davek brez odvisnosti od county. Hopkins predlaže, da bi se mestni davki v toliko zvišali, da bi se plačevalo od \$1000 vrednosti 10c več davka na leto. S tem se mestu omogoči napredek in se začne lahko z raznimi zboljšavami. Ob koncu leta se je nahajalo v mestni blagajni \$225.000, potem ko so bili vsi računi plačani. Ob koncu leta 1927 se je nahajalo \$652.000 v mestni blagajni.

○ V petek zjutraj je umrl Agnes Tomšič, roj. Pucelj, stara nad 70 let, stanujoča na 520 E. 152nd St. Ranjka je bila rojena v Stavči vasi pri Žužemberku. Tu je bivala nad 33 let. Započa soprog Mihaela, sina Mihaela in tri hčere: Mary Topolko, Ana Janc in Karolina Tekavčič. Pogreb se vrši v pondeljek zjutraj pod vodstvom Grdin & Sons. Pokoj ranjkemu, preostalim sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

○ Rojak Anton Floran, samec, je nagloma preminil dne 29. dec. na 8113 Marble ave. Naj mu je ohranjen blag spomin!

○ Pismo ima pri nas Josephine Puyzdar.

○ Starišem Florian Cesar, 3537 E. 81st St. je preminula hčerka stara 1 leto. Naše sožalje družini!

○ Plačajte račune za plin samo na našem uradu, kjer dobiti uradno pobotnico in ste brez skrbi. Račune morete plačati samo do četrtega, 10. januarja, do 1. ure popoldne. Ako plačate pozneje zgubite procente.

Odpeljan otrok

PET OSOB ARETIROVAN V
ZVEZI Z ODPELJAVO
MALEGA DEČKA

Orville, Ohio, 3. jan. Kot že poročano je pretekli četrtek nenadoma zginil s svojega doma 4 letni Melvin Horst, in vse iskanje dosedaj je bilo za man. Sprva se niti ni vedelo, kaj se je z dečkom zgodilo, dokler niso dognali, da je nekdo otroka ukradel. Država je dala danes arretirati štiri moške in eno žensko, katero so obdolžili odpeljanja otroka. Vsi so člani ene družine. V zapornem varantu se jih dolži, da je vseh pet se zarotilo, da izpeljejo dečka iz domače hiše. Aretirani so: Elias Arnold, 55 let star, iz Orville. William Arnold, 30 let star, prodajalec električnih aparatov v Akron, Ohio. Arthur Arnold, 25 let star, iz Orville. Mrs. Dorothy McHenry, 27 let starica, hči Elias Arnolda, in Bascom McHenry, 35 let star, njen mož. Ko so bili pripeljani na prvo zaslišanje, so vsi zatrili, da niso krivi. Mrs. McHenry je hysterično jokala. Pozneje so bile osebe izročene veliki poroti. Ker niso mogli položiti vsak \$10.000 bonda, so bili prepeljani v okrajne zapore. Državni pravnik je naznani, da ima definitivne dokaze, da so omenjeni z zvezi z odpeljanjem dečka. Splošno razburjenje pa vladata med ljudmi, ker oblasti ne morejo dognati, ali je odpeljan otrok še živ ali ne. Več kot 1000 ljudi je oblegalo ječo, kamor so zaprli osumljence.

○ Ampak kaj pripravljajo naši mladini in mladenke iz Barbertona, člani in članice enega najmlajših zvezin drustev — "Magic City Juniors." Iz Barbertona bodo prišli polnoletni, oblečeni kot mladi vojaki s svojim lastnim orkestrom, in postavili se bodo na održi, da se jim bo vse čudilo. To je samo nekaj točk omenjenih, na programu so pa krasne žive slike, imenitno petje, kvarteti, zbori, deklamacije, nastop baseball zmagovalcev, srebrna kupa, skratka take prireditve teško kdo drugi spravi skupaj kot pa članstvo obširne Slovenske Dobrodelenne Zvezze. Vsa ta predstava se vrši v nedeljo, 6. jan. v Slov. Narodnem Domu na St. Clair ave. Začetek ob 2. popoldne. Zvezčer se pa vrši sijajen ples v obeh dvoranah Doma, in so rojaki tako popoldne kot zvezčer vabljeni k največemu obisku. Čisti preostane velelice je zopet namenjen za našo mladino pri Zvezi, da dobi v poletju zopet svoje sportne prireditve. Zvezca šteje danes v Clevelandu in okoli nad 8500 članov in članic, in ta silna družina naj se zglaši v nedeljo, da se bratje in sestre sponzajo, da se razveselijo in zavedajo se, kako so močni, kadar so združeni. Na prav veselo snidenje v nedeljo!

○ Miss Ana Kuhar, 3749 E. 95th St. in Richard Glaser, 9511 Marah ave. sta se v Clevelandu ob polnoči na nočevlji večer poročila v Keith gledališču.

Zvezin dan

V NEDELJO PRIDE TISOČE
ČLANOV IN ČLANIC V SL.
NARODNI DOM

Lansko leto je članstvo društev, ki spadajo k Slovenski Dobrodeleni Zvezzi priredilo prvi takozvani "Zvezin dan." Uspeh tega dneva je bil velikanski. Nad 3000 članov in članic Zvezze se je vdeležilo sijajne manifestacije v S. N. Domu. Vsi so počutili kot bratje in sestre na tej veselic, društva so vprizorila sijajen program, vse je bilo skrajno zadovoljno. Veselica je prinesla čistega dobička \$1000.00, kar se je vporabilo tečujočem letu za sportne prireditve društev, ki spadajo k Zvezzi.

In tudi letos so društveni uradniki skrajno agilni in komaj čakajo, da se priredi enak dan. Tak dan bo v nedeljo 6. jan. 18 društvo bo sodelovalo na održi Slovenskega Nar. Doma v nedeljo popoldne. In letosnji program bo še daleč presegal lanski program po svoji bogati vsebinski in originalnosti. Ce se ne moremo so člani dr. Ribnica št. 12 lansko leto na održi izdelovali pristna ribniška rešeta. Letos pa nastopi na održi 17 članov tega društva, pristnih Ribničanov, ki vam bodo očim izdelovali prave, pristne, garantirane ribniške lonce. Več članov se je podalo že pred dvema tednom nekam v Michigan po pravo pristno glinino, in kot nam priovedejo bodo na održi naredili 20 piskrov in loncev. Honest!

Ampak kaj pripravljajo naši mladini in mladenke iz Barbertona, člani in članice enega najmlajših zvezin drustev — "Magic City Juniors." Iz Barbertona bodo prišli polnoletni, oblečeni kot mladi vojaki s svojim lastnim orkestrom, in postavili se bodo na održi, da se jim bo vse čudilo. To je samo nekaj točk omenjenih, na programu so pa krasne žive slike, imenitno petje, kvarteti, zbori, deklamacije, nastop baseball zmagovalcev, srebrna kupa, skratka take prireditve teško kdo drugi spravi skupaj kot pa članstvo obširne Slovenske Dobrodelenne Zvezze. Vsa ta predstava se vrši v nedeljo, 6. jan. v Slov. Narodnem Domu na St. Clair ave. Začetek ob 2. popoldne. Zvezčer se pa vrši sijajen ples v obeh dvoranah Doma, in so rojaki tako popoldne kot zvezčer vabljeni k največemu obisku. Čisti preostane velelice je zopet namenjen za našo mladino pri Zvezi, da dobi v poletju zopet svoje sportne prireditve. Zvezca šteje danes v Clevelandu in okoli nad 8500 članov in članic, in ta silna družina naj se zglaši v nedeljo, da se bratje in sestre sponzajo, da se razveselijo in zavedajo se, kako so močni, kadar so združeni. Na prav veselo snidenje v nedeljo!

○ Miss Ana Kuhar, 3749 E. 95th St. in Richard Glaser

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

ISSUED MONDAY, WEDNESDAY AND FRIDAY

NAROČNINA:

Za Ameriko	\$4.00	Za Cleveland po pošti	\$5.
Za Evropo	\$5.50	Posamezna številka	3c.

Vsa pisma, dopisi in denar na se pošilja na: Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio. Tel. Randolph 0628

JAMES DEBEVEC, Publisher

LOUIS J. PIRC, Editor

Read by 35,000 Slovenians in the City of Cleveland and elsewhere.
Advertising rates on request. American in spirit—foreign in language only.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 1. Fri. Jan. 4th, 1929.

Nov začetek.

"Ameriška Domovina" stopa s to številko prvič v tem letu pred svoje zveste in dolgoletne naročnike-prijatelje. Trideset let je že minulo, odkar je "Ameriška Domovina" prvič pozdravila svoje naročnike v Clevelandu in po širni Ameriki ter jim želela srečno in zdravo Novo leto! Danes stopamo pred vas z 31. pozdravom in vam želimo vsem skupaj, našim lojalnim naročnikom — srečno in zdravo Novo leto! Imamo med našimi naročniki rojake, ki so naročniki od prvega začetka do danes, in zlasti tem želimo, da bi z nami praznovali 50 letnico obstoja našega časopisa.

Ob novem letu se delajo oblube, sklepi, obnavljajo se prijateljstva, poravnajo se spori. V največ slučajih je vse to brez pomena, kajti narava premaga najboljše ideje, in ljudje se vrnejo k starim razvadam, kjer ni dovolj trdne volje, da se spolne ono, za kar se je človek obvezal. In kako so Clevelandčani praznovali dohod novega leta? In po Clevelandčanah lahko sodimo tudi vse ostalo ameriško prebivalstvo. Od prvega do zadnjega restavrant, od prvega do zadnjega gledališča, vse je bilo prepuno! Poroča se, da je nad 200.000 ljudi se nahajalo ob polnoči novega leta v zabavniščih, kjer so plesali, rajali in prepevali kot divji! Zakaj? Bili so veseli, ker eno leto je minulo, bili so veseli, ker je prihajalo novo leto. Če so pri tem kaj mislili druzega, prav dvomimo. Povprečni človek pač uporabi priliko, ko se zaključi staro leto in prihaja novo, da se veseli in raja, mislec, da bo s tem pozabil svoje skrbi, mislec, da mu bo novo leto prineslo vse kaj družega kot leto, ki se je pravkar poslovilo. Toda tudi leto 1929 bo minuto kot je minulo že skoraj 6000 let, odkar se piše naša zgodovina, in ljudje so vedno enaki na koncu enega leta: veseli se, ker se staro leto poslavljajo, veselijo se, ker prihaja novo. Zakaj in kako, o tem nihče ne premišljuje.

Mi Slovenci v Clevelandu nismo imeli baš dobrega leta v letu 1928. Stotine naših rojakov je bilo lansko leto brez dela skoraj stalno, tisoče jih je počivalo en mesec, dva, tri ali več, toda v splošnem vzeto, moramo na vsak način zaznamovati napredok. Vzemimo našo Slovensko Dobrodelno Zvezo. Napredovala je v preteklem letu za 7 novih društv in za 1800 novih članov. To je lep napredok, katerega so povzročili oni naši rojaki, možje in fantje, ki po svojem dnevnom delu najdejo še vedno nekaj časa, da posvetijo svoje sile in zmožnosti občnemu blagru, ki se žrtvujejo za druge, dočim velika množica naroda brez odgovornosti počiva. Tem delavcem na našem društvem polju gre vse iskreno priznanje. Plačal jih ne bo nihče kot njih lastna zavest, da so storili, kar so mogli storiti v svojih močeh za svojega rojaka. Plačala jih bo zavest, da so pripravili k društvu moža, ženo, fanta, dekle, ki se ponesreči, ki zbuli, in ki dobiva podporo, brez katere bi sicer postali nadlega svojemu bližnjemu.

In naše gospodarsko stališče v Clevelandu? Tu imamo banko, slovensko banko, ki se je tekom leta 1928 dvignila v premoženju od štirih milijonov na pet milijonov. To je slovenski denar, to je naša gospodarska sila. V tem oziru smo Slovenci imenito napredovali. Ko bi ljudje natančno mogli vedeti, ko bi se jomoglo vse razložiti, koliko so s tem pomagali samim sebi, našim trgovinam, našim delavcem, ko so v obilni meri vlagali svoje prihranke v svoj domač hranilni zavod, tedaj smo prepričani, da ne bi bilo Slovencev v Clevelandu in okolicu, ki ne bi imel svojih prihrankov v domačem hranilnem zavodu. Ko bo zadnji rojak v Clevelandu se odresel tiste nam tako škodljive misli, da mi ne premoremo nič, da nismo ničesar zmožni, da so tuji vse boljši kot smo sami, tedaj bomo imeli v Clevelandu napredok, za katerega nas bodo zavidali sami Amerikanci, ki so prvi mojstri financ in zavednosti na vsem svetu.

Leta hitijo mimo nas. Prišli ste v Ameriko pred 40, 30, 20 ali mogoče pred petimi leti. Ozrite se nazaj, nazaj na leto svojega bivanja v Ameriki. Kaj ste pripomogli k svojemu napredku, kaj ste naredili za napredok vsega slovenskega naroda v Clevelandu in Ameriki! Vi živite na tem svetu, da se borite, da delate, da služite svoj kruh. Leta minevajo, staramo se, vi, vaš brat, vaš sorodnik, prijatelj. Dajte, da ne bomo zastonj živel na svetu. Potrudite se! Vsak po svoje! Bodimo iskreni, delavni, varčni, toda ne kislih obrazov, veseli ob prilikah, bratski, veselimo se na predka svojega bližnjega, naših narodnih zavodov, kot naših cerkev, naših narodnih domov, čitalnic, televodnici, časopisov, delujmo za skupni napredok, ne zavidajmo nikdar nikomur, zlasti lastnemu rojaku ne. Začnimo znova, naprimo vse svoje sile, v nas je moč, sposobnost, in leto 1929 nas bo pripeljalo še k večjemu napredku kot leto 1928.

Pred 15. leti v Clevelandu in po svetu.

Iz arhivov "Clev. Amerike" leta 1913.

Božična številka "Cleveland Amerike" je izšla leta 1913 dne 19. decembra, in je obsegala 24 strani.

Kako je bilo z delom v Clevelandu decembra meseca

druge kraje. Razne tovarne so za Božič odpustile mnogo delavcev.

Na Štefanov dan, 26. dec. 1913, so se pisale zvečer v Knausovi dvorani prošnje za prvi in drugi državljeni pa-piri.

Mrtvega so našli dne 20. dec. 1913 rojaka Franc Medveda, ki je stanoval na 6424 Spilker ave. Bil je star 63 let. V Ameriki je bil nad 20 let. Doma je bil iz okolice Novega mesta. Zadela ga je srečna kap.

Dne 21. dec. 1913 je umrl v Glenville bolnici Frank Skub. Doma je bil iz stare vasi pri Grosupljah. Bil je samec in dve leti v Ameriki.

Za leto 1914 so bili slediči odborniki izvoljeni pri Slov. Narodni Čitalnici: predsednik dr. F. J. Kern, podpredsednik J. F. Faletič, tajnik J. Polak, drugi tajnik M. Cvelbar, blagajnik Hinko Bole, pomožni tajnik in knjižničar F. Kovačič. Nadzorniki Jos. Kalan, Zofi Birk in A. Peterlin.

Božična sezona v letu 1913 je bila enaka letošnji, kar se tiče roparskih napadov. V časopisu beremo, da se je prijetilo pred 15. leti v Clevelandu okoli Božiča vsak do 15 roparskih vlotom. Več roparskih napadov smo imeli tedaj tudi v slovenski naselbini.

Ob božičnih praznikih je starščem John Gornik umrla 4 letna hčerka Rozika.

Dne 27. dec. 1913 se je poročil Mr. Ignac Smuk z Miss Rafaelo Jerman.

DOPISI.

Collinwood - Cleveland, O. Leto 1928 je za nami, minulo je, ni ga več. Izteklo se je v morje večnosti, ne povrni se nikdar. Nastopili smo zopet Novo leto. Bog ve, kaj nam prinesel Veselje ali žalost, srečo in zadovoljnost, mogoče nas letos ne bo več med živimi, ne vemo. Bog ve! Vendar pa nas nekaj tolazi, da bo mogoče letošnje leto boljše kot je bilo 1928. In to upanje nas navdaja k veselju. Lansko leto smo v tem času delali račune in načrte za leto 1928, letos se pa ponavljajo isto za drugo leto. Leto 1928 je bilo dokaj burno, ako se ozremo na politiko. Prvič v zgodovini Z jed. držav je kandidiral mož katoličan za predsednika, in obenem prvi kandidat, ki je jasno obsodil našo blažejo prohibicijo. Žal, ni zmagal v političnem smislu, pač pa v moralnem. Idea njegove je še med nami in bo ostala, dokler bodo obstale Z jed. države. V čast in ponos mi je, da sem sem glasovati za moža in poštenjaka, in sicer prvič, ko mi je bilo dovoljeno prestopiti prag volivne koče. Z veseljem se bom spominjal tega dne!

Kot je bilo leto 1928 v širšem obsegu zanimivo, tako je bilo tudi v malem več ali manj. S tem mislim naše slovenske naselbine. Mirne vesti lahko trdim, da s takim uspehom se ne more nobena druga naselbina ponašati kot ravno naš Collinwood. Znano je že širši javnosti, da so si farani Marije Vnebovzete postavili svojo farno šolo, ki je bila dogotovljena v začetku lanskoga šolskega leta. Krasna stavba dela čast in ponos celi collinwoodski naselbini. Še predno pa je bila šolska stavba dogotovljena, so nekateri sprožili idejo za podaljšanje cerkve. Nekateri so temu ugovarjali, če, kaj bomo pa z dolgom. Plačajmo najprvo dolg, katerega smo si nakopal, z zidavo nove šole, potem pa mislimo na nadaljnja farna popravila. No, vse se je lepo razvilo, malo debate je bilo in sporazumeli smo se tudi za podaljšanje cerkve. Danes

imamo šolo in cerkev povečano v splošno zadovoljnost vseh. Niti zdaj si nismo predstavljali, da bo cerkev tako krasna ko bo povečana. Vsi smo se čudili umetniškemu delu, katerega sta izgotovila brata Satkovich. V resnici sta si pridobil brata Satkovich s tem splošno zadovoljnost pri faranah. Kako je bilo potrebno povečanje cerkev se je videlo takoj na božični dan. Prej je bila cerkev premajhna, sedaj je še enkrat večja kot prej, pa je še premajhna. V resnici v Collinwoodu se godijo čudeži.

Da pa naša naselbina tako napreduje se imamo v prvi vrsti zahvaliti našemu nemornemu delovalcu Rev. Milan Slaje-tu. Koliko dobrega je Rev. Slaje naredil za collinwoodsko naselbino, ve samo oni, ki to delo opazuje. Poleg farnih poslov, katerih ni malo za tako obširno faro, je Rev. Slaje ob vsakem času na razpolago, kadar se gre za napredek fare in naselbine. Deluje tudi zunaj cerkve, posluje dramatiko, otroke uči slovenščino, katerih je sedaj čez 100 pri pouku. Rev. Slaje, mi smo z vami. Bog ohrami vas še mnogo let med našimi!

Sedaj ko je podaljšana cerkev, pa bo potrebno cerkev nekoliko olešati. V svrhu tega namena je cerk. pevski zbor sklenil, da priredeva zavet večer ali takozvan "klobasni banket," in sicer dne 6. jan. v gornji dvorani Slov. Doma na Holmes ave. Čisti preostanek je namenjen za oleševanje cerkve. Ni moj nameniti cerkveni pevski zbor, resnica pa je, da so pevci tega zobra vedno pripravljeni delovati za napredek fare in cerkev. Torej, dragi farani, pojrite tudi v petek v roke, vedeče se, kaj je prijetje. Slovenec je rad vesel, je rad veseli družbi, in kje je več veselja in zabave kot na prireditvah slovenskih društv! Pridite vse, naj nikogar ne manjka, komur je mar napredek naše fare.

Vabimo pa tudi druge rojake iz sosednjih naselbin, iz St. Clair-ja, iz Newburgha, Nottinghama in Euclida. Posebno pa vabimo one, ki se cutijo prikrajšane radi plesa v adventu. Pustni torek bo kmalu tu, plesne veselice bodo zopet prekinjene, vsaj od strani katoličkih društv. Torej požurite se, da ne bo treba potem kikati, akoravno je zelo priporočljivo se malo premagovati.

Konečno pa želim vsem našim Ameriškim Domovinam, da se med nami in bo ostala, dokler bodo obstale Z jed. države. V čast in ponos mi je, da sem sem glasovati za moža in poštenjaka, in sicer prvič, ko mi je bilo dovoljeno prestopiti prag volivne koče. Z veseljem se bom spominjal tega dne!

Frank Kovačič

Cleveland, Ohio. Cenj. g. urednik, prosim vas, odmerite mi nekoliko prostora na našem priljubljenem časopisu "Ameriška Domovina." Napisati želim par vrstic za naše društvo Clev. Slovenci št. 14 S. D. Z. in to pa radi plačevanja mesečnih asesmentov tekom zadnjih dveh let, 1927 in 1928. Trudil sem se na vse načine, da bi navadil naše člane, da se asesment redno plačuje vsako drugo nedeljo v mesecu na seji, potem pa vsakega 25. dneva v mesecu v Slov. Narodnem Domu, da nekateri tega nečejo vpoštovati, drugi pa zoperi.

Še predno pa je bila šolska stavba dogotovljena, so nekateri sprožili idejo za podaljšanje cerkve. Nekateri so temu ugovarjali, če, kaj bomo pa z dolgom. Plačajmo najprvo dolg, katerega smo si nakopal, z zidavo nove šole, potem pa mislimo na nadaljnja farna popravila. No, vse se je lepo razvilo, malo debate je bilo in sporazumeli smo se tudi za podaljšanje cerkve. Danes

teri so zopet navajeni in se izgovarjajo: če bom pozabil, pa ti založi! Povem tukaj javno, da ne bom zakladal za nikogar, naj bo Peter ali Pavel, in mirna Bosna je. Kaj pa se bi zgordilo, ako bi jaz pozabil poslati asesment na glavni urad, in bi bilo celo društvo suspendirano. Kaj bi potem naredil z menoj? Obesili bi me na ta prvo hruško ali pa jablano. Družega ne kaže kot da vsak za sebe skrbi, da bo imel vsak mesec vse plačano, potem bo pa vse v redu. Nihče ne ve, kje ga čaka nesreča, in če asesment plačan ni, tudi pod-

ze \$1.00 od člana in od društva tudi en dolar. Torej prisega, da dobi vsak član \$2.00 nagrade. Na delo, člani, za večje društvo. Opozarjam tudi člani, da imamo veselico dne 2. februarja v Slov. Narodnem Domu v korist društvene blagajne. Naj bi se člani odzvali v velikem številu. Steherni v vsej družini naj bi se večkrat namazal s PAIN-EXPELLERJEM, posebno v slučaju utrujenosti in bolečin. Pažite na mokre noge — močno zdrgnite podplate in preobute nogavice.

Borite se proti influenci

**EUCLID RIFLE and
HUNTING CLUB.**
Piše Jaka.

Spisal Tone Prijatelj.
Dne 18. decembra lanskega leta smo imeli strelske vaje pri našem klubu, kot vsaki torek. Po streljanju smo stopili skupaj trije, Hoffartov Lojze, Tone Baraga in Tone iz Chardon Rd. in se dogovorili, da gremo drugi dan, to je 19. decembra na lov. Posebno smo morali eden drugemu povdarjati, da gremo na lov 19. dec., torej ne jutri, ker predno bomo šli domov, se bo že pisalo 19. dec. in če bi se zmenili, da gremo na lov "jutri," b lahko prišel 20. dec.

Ko smo se dodobra zmenili, da vsi držimo besedo, da gremo gotovo na lov, smo se še malo vstavili na kegljišču v Slov. domu, potem malo "za baro," in tako smo si končno voščili zunaj na dvorišču dobro jutro, in lahko smo rekli, da gremo na lov danes, ne jutri. To je bilo potrebno, ker je Baraga po vsej sili rekel, da gremo jutri na lov in mu je moral Hoffart dopovedati, da smo že danes, ker je tretja ura zjutraj.

"No, tako je," je rekel Baraga, "pa sem mislil, da gremo na lov jutri ne danes."

Pa se je dal po velikem trudu Baraga potolažiti in si do povedati, da danes je 19. januar bo pa 20. Na lov pa gremo 19. in to je danes.

Ona dva sta jo mahnila vsak s svojo "lizo" na svoj dom, jaz sem jo pa zakrenkal gori proti hribu, na Chardon Rd. Liza je dobro mahala, jaz sem dobro počutil, edino kar me je skrbelo je bilo to, kako se bom zmazal, da me doma ne bodo slišali, kedaj sem domov prišel. Je tako sitno, če se mora človek odgovarjati, kadar te začno spravljati kot pri spovedi: kje si bil tako dolgo, pa kaj si delal, pa da nikdar ne veš kdaj je čas domov, itd.

Iz tega vzroka pa vsakokrat, kadar mislim, da bom ostal dlje časa zunej, denem čisto novo olje v motor, da liza bolj potihno teče. Ta dan sem bil na to pa čisto pozabil in ko začne liza riniti v klanc na Chardon, začne na vse pretege kašljati, kakor da bi bila dobila po poti "flu".

"Prehladila se je," si mislim, "zdaj pa kreha, vrag star. Pa ravno pred hišo mora delati tak špektatel, da se bo zbudila vsa hiša in jutri bo pa tako nerganje, da bo križ."

Cimbolj sem lezel v hrib, tembolj je liza godnjala in ni kazalo drugzega, da sem jo vstavljal, zaprl motor, potem pa šel zadaj in jo začel riniti v klanc. Ker sem korenjak, liza pa bolj tamale sorte, sem jo kmalu zrinil gori po klancu in na dvorišče. Prav potihno svajjo primahala do hiše in še bolj potihno v garažo, kjer sem brčnil lizo lizasto z nogo rekoč: na, zdaj pa delaj ropot kolikor hočeš, ko sva doma, pa sem se lepo zmazal v spalno sobo, da ni nihče slišal.

Ko sem bil pa enkrat pod krovom, sem močno zakašal mleč, zdaj mi tako ne more nihče nič!

"Aha, sem že dober," si mislim. Vsi trdno spe. Zato se sklonim s postelje in napravim uro budilku, da bo začela klicati čez pet minut, pa se lepo vležem nazaj. In res, čez pet minut začne ura ropotati in skakati po omari, da se je slišalo po vsej hiši. Jaz se pa delam, kakor bi prav trdno spal. Kar začne žena:

"No, kaj ne sliši ure? Če misliš iti na lov, vstani, pa kavo si skuhanj. Jaz ne bom vstajala za tisto šalco kofeta. V ajsbaksi je pa lonč. Je že vse pripravljeno. Pa glej, da se ne bo kakšna nesreča pri-

njal o božičnih poticah. Za jec prasne na plan, jaz pomemben in ustrelim dvakrat: bum-bum, Baraga dvakrat: bum-bum in za nameček še Hof-fart: bum-bum. Joj, kako jo je opletal zajec čez drn in strn z zdravo kožo in veseloga srca.

Mi trije smo se spogledali in nismo rekli.

"Kaj je že toliko ura?" se navidezno začudim. "Arka laudon ali sem fajn spal. No, bom pa vstal."

Pa sem se tako pretegaval, kakor bi celo noč v postelji ležal, ne pa samo pet minut, pa to je vse zaradi tistega ljubega miru.

Sel sem lepo v kuhinjo, skuhal kavo in vse lepo pravil za na lov, potem sem pa čakal na Hoffarta in Baraga.

Dve uri sem sedel v kuhinji in začel prav po starokrajsko kleti, ker ni bilo onih dveh od nikoder. Misliš sem že iti nazaj v posteljo, ko zaslisiš zunaj Hoffartovo lizo, ki je pričašljala gori po klancu. Pa naročil sem mu, da naj pride potihoma, zdaj pa dela tak ropot, da bo vso hišo spravil pokonci. Hitro tečem ven, da mu rečem, naj nikar tako ne ropota. Ko me zagleda začne pa mrha grda na ves glas trobiti. Jaz mu kričim, da naj bo tih, on pa še bolj trobi. Skočim k njegovi lizi in mu odtrgam roko od trobila ter mu povem, da naj ga nikar ne lomi in dela tak kraval, ker žena je rekla mir in mir mora biti.

"Kje je pa Baraga?" ga vprašam.

"I kaj ga še ni tukaj? Če ga ne bo kmalu, bova šla pa sama."

Greva v kuhinjo, kjer dam Lojzetu nekaj "gorkega" za spiti, kar se oglasi telefon, ki začne zvoniti, kot bi kdo klical počarano brambo na potico. Tečem k telefonu in bil je Baraga, ki je rekel, da bo tako tukaj.

No, ta je pa lepa. Najprej je delal Hoffart tak ropot s trolibom, zdaj pa še telefon, žena je pa rekla, da če imeti mir okrog hiše. In res ni mimo dosti minut, ko pride žena v kuhinjo ter mi jih pove nekaj gorkih na ušesa, zakaj da delamo tak direndaj, ko se spravljamo na lov, da vsa sonseka ne more spati.

Pa mi je Hoffart pomagal in rekel, da je on vsega krv, v tistem je pa že tudi prišel Baraga in kar hitro smo se zmazali iz kuhinje, da žena ni imela časa vsega povedati, kar je mislila.

Zunaj smo se zmenili, da gremo vse trije na Hoffartovo lizo, ker se lahko na njo zanesemo. Ima namreč tako navado, da se takoj zjutraj na teče skaščati, potem je pa za ves dan dobra.

Srečno smo prišli še pred poldnem na prostor, kjer smo mislili lovit. Prostor je izbral Baraga in je rekel, da je takuj dober prostor, ker je vlni ravno tukaj enega ustrelil.

"Če si ga vlni ustrelil, potem tistega ni več, "rečem jaz. "Ampak jaz sem enega vlni tukaj zgrešil, tisti pa zna biti kje v bližini."

Nisem še dobro izrekel vseh besed, ko se zakadi iz Baragatove puške in zaslisi se njegov glas: "Aha, ga že imam." In potem sem videl, da je bil to ravno tisti, ki sem ga jaz lansko leto zgrešil. Poznal sem ga po kratkem repu.

Kmalu nato sem zagledal zajče copate v snegu in hitro poklicem Baraga, ki jih zna tako pokati, naj pride, da bo zavohal zajca. Baraga se v hipu obrne in se zaleti čez fenc in prileti s tako silo na drugi strani na tla, da je kar zabobnelo in oh, smola, priletel je ravno na spečega zajca, ki je spal pod fencem in sa-

sмо torej, in sicer v obilici, kajti v letu 1928 smo imeli v Clevelandu 7568 avtomobilov več kot pa v letu 1927, klub temu pa je bila lansko leto ena oseba manj ubita.

MALI OGLASI

Zahvala!

V čast mi je na tem mestu se iskreno zahvaliti vsem vdeležencem "surprise party" dan 29. dec. 1928, ob prički moje 50 letnice. Predvsem se najiskrenejše zahvaljujem dragi moji soprigi Mary Sečej, kateri gre prva hvala za ta večer. Dalje se zahvalim družinam Janež, Kermavner, Stajnar, Louis Zdesar, Rant, Andrew Zdesar in Šibenik in vsem posameznim osebam ter moji hčeri Mary Sečej, Mrs. Strong in Mrs. Lavič. Vsem skupaj prisrečna hvala in Bog živi!

JOHN SEDEJ, 1945 Tyronne Ave.

Soba

se da v najem postenemu fantu. 5902 Bonna Ave. (2)

Soba

se odda, enem ali dvema fantoma, s hranjo ali brez. 5801 Prosser Ave. (4)

Zglasli naj se

takoč radi tako važne zadeve John Brotosh, in sicer v mlekariji na 1007 E. 66th Pl.

Pozor!

Delničarji in delničarje Slovenske Delavske Dvorane v Newburgu! Tem potom se vas obvešča, da se vrši letna sezona dne 27. jan. 1929, v prostorih Slov. Del. Dvorane.

IZ URADA DR. MARIJE MAG. ŠT. 162 K. S. K. J.

Cjenjenim članicam se tem potom naznajajo, da je bilo sklenjeno na glavnji seji društva, ki se je vršila 3. dec. 1928, da se povaja asement za društveno blagajno 5c. Dosedaj smo plačevalo 50c na mesec v društveno blagajno za \$6.00 na teden bolniške podpore, in to je bilo tudi za vse stroške društva. V resnicu malo sveta. In še sedaj, ko bomo plačevalo 55c na mesec, je to malo sveta, ko vidimo, da druga društva racunajo po 75c na mesec za \$7.00 na teden bolniške podpore, poleg tega pa se 10c, 15 ali 20 po-sebnega asementa. Prosim vas sestre, da vse vpoštevate to naznanko. Prihodnja sezona se vrši 7. jan. 1929. Vse one, ki poslujejo svoj asement po otročici, vas prosim, da jim daste 5c več kot po navadi. Prosim pa tudi, da pride vse, katerim vam je mogoče, na sejo.

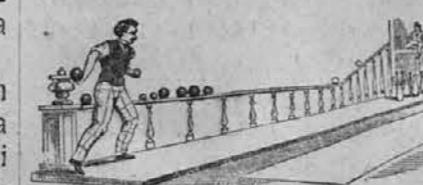
Sestre pozdrav!
MARIJA HOČEVAR, tajnica.

Pujske in presiče!

Vseko vrtetjščko dobitje.

(Kegljanje v sredo 2. jan. 1929)

St. Clair Merchants Bowling Club

(Kegljanje v sredo 2. jan. 1929)

KRAJC:	219	172	180
Verbič	130	132	135
Gornik	151	133	177
Kausek	147	144	162
Demšar	167	85	159
Total	823	766	798

KARO:	138	146	160
Griesmer	165	131	163
Anžlovar	103	129	119
Pozelenik	167	120	163
Blind	125	125	125
Total	1698	651	730

HERC:	217	137	221
Zalokar	115	113	132
Stampfel	185	142	136
Kalish	143	125	124
Grđina	178	156	159
Total	838	673	772

PIK:	176	100	170
Klaus	158	136	137
Seliškar	191	132	178
Bukovnik	142	111	113
Roper	145	163	171
Total	838	673	772

PRIPOROČILO	108 Burton St.	Warren, Ohio,
Rojakom v Warren, Niles, Youngstown, Girard, Ohio, in okolici naznamo, da je nas zastopnik tam		
Mr. Vincent Habich		
108 Burton St.		
Ali potrebujete PERJE in PUH na postelji?		
Pišite naši slovanski tvrdki za pravilno počiščevanje, ter pošljemo vaskompr BREZ-PLACNO. V zalogi imamo tudi blazine in pernice. Pišite na naslov:		
A. STETZ FEATHER CO.		
138 Passaic Street, Passaic, N. J.		

Uprava "Ameriške Domovine." (x)

Prodam

v starem kraju na Dolenskem lepo posestvo, poceni. Hiša je delana in prizpravljena za gostilno in trgovino. Nato se po požitju v prizpravljeno za vse.

1001 E. 62nd St. — Tel. Florida 1894-J. (x-Jan. 1)

Louis Safran

CANDY STORE IN SENVIČI
1001 E. 62nd St. — Tel. Florida 1894-J. (x-Jan. 1)

20 LET POZNEJE

Napisal Aleksander Dumas
(Poslovenil J. H-n.)

— No, prav, priatelj! priobite si jo; v vašem meču tiči. Midva si ne bova napsprotovala. Vaš cilj je naslov, moj cilj je denar. Naj pa dobim toliko, da sezidam na novo grad Artagnan, ki so ga pustili moji predniki, da je razpal, ker so bili obožali za časa križarskih vojsk; potem si še kupim v obližju kakih trideset juter zemlje, drugega ne potrebujem; tja pojdem in tam mirno umrjem.

— In jaz, pravi Porthos, jaz hočem biti baron.

— In tudi boste.

— In na druge najine prijatelje niste mislili? vpraša Porthos.

— O pač, bil sem že pri Aramisu.

— In česa si želi on? da bi postal škof?

— Aramis, odvrne d'Artagnan, da ne bi razočaral Porthosa, Aramis je postal menih in jezuit, pomislite, priatelj; živi kakor medved: odpovedal se je vsemu in misli samo na svoje izvlečanje. Moje ponudbo niso mogle pri njem ničesar opraviti.

— Škoda! pravi Porthos, bil je duhovit mož. In Athos?

— Nisem bil še pri njem, toda pojdem, takoj ko vas zapustim. Ali veste, kje ga dobitim?

— Blizu Bloisa na malem posestvu, ki ga je podedoval od nekega sorodnika, kakor sem čul.

— In to posestvo se imenuje?

— Brazelonne. Raztimate, dragi moj? Athos, ki je bil plemenit kot cesar in ki je podedoval posestvo, ki ima naslov grofije! kaj naredi iz vseh teh grofij? Iz grofije la Fere, iz grofije Brazelone?

— Poleg tega niti otrok nima, pravi d'Artagnan.

— HM! vsklikne Porthos, slišal sem praviti, da je posnovil nekega mladeniča, ki mu je podoben po obrazu.

— Athos, naš Athos, ki je bil kreposten kot Scipion! Ali ste ga od tedaj še kaj videli?

— Ne.

— Prav! jutri mu ponesem novic od vas. Med nama rečeno, bojim se, da ga je njezina nagnjenost do vina zelo postarala in spridila.

— Da, res je, pravi Porthos; pil je mnogo.

— Potem pa je bil tudi najstarejši izmed nas, pravi d'Artagnan.

— Bil je samo za nekaj let starejši, odvrne Porthos; njezino resen obraz ga je zelo stara.

— Da, res je; če dobiva to reč Athosa, prav: če ga pa ne dobiva, no, potem pač opraviva tudi brez njega. Saj veljava mi dva sama za dvanaest drugih!

— Da, odvrne Porthos ter se nasmije pri spominu na stare čine; toda ko bi bili štirje, bi šteli za šestintrideset! to tem bolj, ker bo naše delo naporno, kakor pravite.

— Naporno za novince, da; toda za naju ne!

— Ali bo dolgo trpeč?

— O, to bo utegnilo trpeti dve ali tri leta.

— Ali se bo treba mnogo biti?

— Upam.

— Prav, res, prav! vsklikne Porthos: ne morete si misliti, priatelj, kako mi pokajo kosti, odkar sem tu! Včasih, ko grem v nedeljo od maše, jo uderem na konju skozi tuja polja in posestva, da mi izkaže-

uslogo.

— Govori, priatelj pravi d'Artagnan.

— Ne upam se, ker se bojim, da ne bi mislili, da me je sreča spridila.

— Torej si srečen, priatelj moj? vpršaa d'Artagnan.

— Tako srečen kakor je le mogoče, vendar pa me morate vi storiti še bolj srečnega.

— No, torej govoril! če je odvisno to od mene, se zgodi.

— O, gospod, samo od vas je odvisno.

— Torej, jaz čakam.

— Gospod, usluga, za katere vas prosim, je, da me ne imenujete več Mousqueton, temveč Mouston. Odkar me je doletela čast, da sem monsignorjev oskrbnik, sem si nadel to zadnje ime, ki je bolj častitljivo in mi pridobi pri nizjem ljudstvu večje spoštovanje. Saj veste, gospod, kako potrebna je pri hlapicah pokorščina.

D'Artagnan se je nasmehnil; Porthos je podaljševal svoja imena, Mousqueton je svoje še krčil.

— Torej, gospod? se oglašuje Mousqueton, ves trepetaje.

— No, da, dragi Mouston, budi miren, odvrne d'Artagnan; tvoje prošnje ne pozabim in če si zadovoljen, te tudi tikal ne bom več.

— O! vsklikne Mousqueton, ves rdeč od veselja, če mi izkaže tako čast, gospod, vam bom hvaležen celo svoje življenje, toda morda preveč zahtevam?

— Joj! pravi d'Artagnan sam pri sebi, to je pač malo za toliko slabih novic, ki jih prinašam temu revčku, ki me je tako lepo sprejel.

— In ostanete dolgo pri nas, gospod? vpraša Mousqueton, česar obraz je dobil zopet nekdanjo veselost ter žarel kot peonija.

— Jutri odidem, priatelj, odvrne d'Artagnan.

— Ah, gospod! pravi Mousqueton, torej ste prišli samo zato, da nam napravite žalost?

— Bojim se, da bo res tako, pravi d'Artagnan tako tih, da ga Mousqueton, ki je ravno pozdravljal ter se obrnil, ni mogel čuti.

V d'Artagnanovem srcu se je vzbudilo obžalovanje, dasi ni bil kaj posebno rahločuten: i obžaloval, da je pridobil Porthosa za pot, kjer je bilo v nevarnosti njegovo življenje in premoženje, saj je Porthos vse to rad poskusil za naslov barona, po katerem je hrepel, že petnajst let; toda Mousqueton si ni želel ničesar drugega nego da ga imenuje Mouston; kaj ga ni bilo greh izigrati temu življenju, kjer je plaval v sreči in zadovoljnosti? S to mislijo se je bavil d'Artagnan, ko se mu je približal Porthos.

— K obedu! pravi Porthos.

— Kaj, k obedu? se začudi d'Artagnan; koliko pa je že ura?

— O, priatelj, jedna je že odbila.

— Vaše bivališče je pravraj, Porthos; človek pozablja tu na čas. Grem sicer z vami, toda lačen nisem nič.

— Le pojrite. Če človek ne more vedno jesti, pije pa vedno lahko. To je jedna izmed Athosovih maksim, in odkar se dolgočasim, sem spoznal njen resničnost.

D'Artagnan, ki je bil po svoji gaskonski naravi zelo trezen, ni bil menda tako prepirčan o resničnosti Athosovega aksijoma kakor Porthos; vendar pa je storil, kar je mogel, da se je vzdržal na višini svojega prijatelja.

Ko je pa tako gledal Porthosa, ki je jedel in pil, kar se je dalo, se je vrnila d'Artagnan misel na Mousquetona; to se je zgodilo tem lažje, ker se je Mousqueton, ki sicer ni sam stregel pri mizi, ker bi bil to proti njegovemu novemu

mestu, ki ga je sedaj zavzemal, pokazal od časa do časa na vratih ter izkazoval svojo hvaležnost do d'Artagnana s tem, da je dal nositi na mizo najstarejša in najboljša vina.

Ko je torej po obedu na d'Artagnanovo znamenje, Porthos odslovil strežaje in sta ostala priatelj sama, je dejal d'Artagnan:

— Porthos, kdo vas bo pa spremjal na vaših potih?

— No, odvrne Porthos načelo, kdo drugi nego Mouston?

To je bil udarec za d'Artagnana; videl je že, kakšen žalosten izraz dobi pri tej novici zadovoljni obraz oskrbnikov.

Toda, priatelj, ugovarja d'Artagnan, Mouston ni več prav mlad; poleg tega se je zelo zredil in morda se je odval aktívne službe.

— Povej mi no, Mouston, prav Porthos, ali je moje orožje v dobrem stanju?

D'Artagnan je začel bobnati po mizi, da bi prikril svojo zadrgo.

— Vaše orožje, Monseigneur, vpraša Mouston, kako orožje?

— E, za Boga! moja oprava!

— Kaka oprava?

— Moja bojna oprava.

— No, seveda je v dobrem stanju, Monseigneur; vsaj mislim, da je.

— O! slepo samoljubje! si mislil d'Artagnan.

— Sicer pa, nadaljuje Porthos, kaj nimate tudi vi še vedno istega lakaja v svoji službi, tistega dobrega, hrabrega, bistroumnega... kako mu že pravite?

— Planchet. Da, našel sem ga zopet, toda on ni več lakaj.

— Kaj pa je?

— No, čujte! s svojimi šeststirimi, saj veste, tistimi šeststirimi lirami, ki jih je dobil pri obleganju Rochelle-ja ko je nesel pismo lordu Winterju, si je ustavil malo trgovinico v Lombardski ulici; slaćičar je.

— Ah! slaćičar je v Lombardski ulici! Toda kako pride v vašo službo?

— Nekaj je rogovil, odvrne d'Artagnan, in sedaj se boji, da ga ne bi nadlegovali.

In mušketir je začel praviti svojemu prijatelju, kako je našel Plancheta.

— G, je, pravi sedaj Porthos; ko bi vam bil kdo rekel, priatelj, da Planchet nekega dne reši Rocheporta in da ga boste vi zaradi tega skrivali?

— Ne bi bil verjetega tega. Toda kaj hočete? Dogodki izpremene človeka.

— and time to let us show you how to take good pictures with the "simplest real camera." Always at your service—with dependable developing and printing.

F. BRAUNLICH

LEKARNA

VOG 55. ST. CLAIR AVE.

Time for the Brownie

burka v enem dejanju.

NORWOOD gledališče

6210 St. Clair Ave.

POSEBNA PREDSTAVA:
v pondeljek, torek in sredo, 7., 8. in 9. jan.
GEORGE O'BRIEN IN JANET GAYNOR
igrata v

"Solčni vzhod"

"George O'Brien and Janet Gaynor in 'Sunrise'"

Fox Picture

Ona ga je bolj ljubila kot življenje. On je bil njej vse, njen mož. Življenje je bilo kot roznate sanje, dokler...

Prikazala se je ženska iz mesta. Razuzana, strasta, zapeljiva.

V njenih očeh si bral globoko strast. Njen glas je bil glas greha.

On jo je poslušal. Bil je zapeljan in pogubljen.

"Ottesi se svoje žene!" je rekla zapeljivka. In speljala ga je celo do umora. In tedaj sam, kaj se je zgodoval...

Toda oglejte se sami, kaj se je zgodoval.

Jokali boste z Janet Gaynor kot ste jokali z njo v "Sedmih nebesih". Trpeči boste z George O'Brionom, trpljenje ljubezni in skušnjave, v tej najbolj romantični njegovi vlogi.

Vsi ti krasni prizori vas čakajo v "Solčnem vzhodu", ta velika romantična ljubezni, smeha in solz.

VABILLO

PRIREDITEV

Slov. dramskega društva "Balkan"

V NEDELJO 6. JAN.

NA ODRU SLOV. DEL. DVORANE V NEWBURGHU NA 10814 PRINCE AVE.

Priredi se lepa igra

"Raztresenca"

Society for Savings in the City of Cleveland.
poročilo o finančnem položaju "Society for Savings" v Clevelandu, Ohio, pred po-
slovnim dnem 1. jan. 1929.

PREMOŽENJE:

Denar na rokah in v bankah	\$ 10,155,666.55
Zvezni vladni boni	4,355,225.76
Mestni, državni, želez. in drugi boni	43,006,272.29
Posojila na prvo vknjižbo zemljišč	36,760,060.02
Posojila na bonde in delnice	9,652,085.36
Posestva, poslopja	1,250,000.00
Skup	